

Život bez soukromí

Probouzím se v hotelovém pokoji v půl páté ráno. Chvilku mi trvá se zorientovat, rozhlížím se kolem sebe a pomalu vstávám. Uvědomuji si, že jsem právě v New Yorku a že mám přesně 45 minut na to se připravit na dnešní rozhovory, živá vystoupení a zástupy fanoušků. Jdu do sprchy, abych se trochu probral. Vcházím pod proud horké vody a zhluboka dýchám. Všechny svaly v těle se uvolňují a já si užívám každou vteřinu samoty. Nečekám, že to pochopíte. Lidé se samoty děsí, jsou z ní v depresi a smutní. Pro lidi, jako jsem já, je to jediná věc, která je udržuje v relativně přičetném stavu.

Od svých šestnácti let se pohybuji v hudebním průmyslu. Dostal jsem se do toho náhodou. Spolužák zveřejnil na internetu video, kde zpívám. Šlo jen o záznam ze školní slavnosti, ani jsem nevěděl, že mě někdo nahrával. Přes noc se video stalo populární, lidé ho šířili dál, a to neuniklo nahrávacím společnostem. Začaly mi chodit spousty nabídek. Moje rodina to vzala jako skvělou příležitost a rozhodli se podepsat smlouvu za mě. Jelikož jsem byl v tu dobu nezletilý, neměl jsem na výběr. Šel jsem do toho ale s nadšením, hudba byla moje vášeň.

To ale opadlo po vydání prvního alba. Plánovalo se moje první velké turné, denně jsem dělal minimálně tři rozhovory, usmíval se do objektivů a seděl jsem v letadle aspoň dvakrát týdně. Jakmile jsem vyšel na ulici, slyšel jsem lidi křičet moje jméno, cítil jsem, jak mě pořád někdo tahá za oblečení k sobě, jak se mě snaží za každou cenu dotknout a vyfotit si mě. Od té doby se to nezměnilo.

Jsem vyčerpaný. Mojí prací nikdy nebyl jen zpěv. Stal jsem se figurkou ve hře, která nemá konec. Denně jsou na internetu moje fotky, informace o tom, co a kde a s kým jsem dělal. Musím být pořád silný, musím se pořád usmívat, aby si lidé nemysleli, že je se mnou něco špatně. Všichni myslí, že když mám peníze a slávu, mám vše. Pravdou ale je, že si občas připadám, že nemám nic. Už několik let nemám soukromí, dospíval jsem veřejně. Nemám možnost volby, i kdybych se rozhodl se vším skončit, mluvilo by se o mém selhání.

Vytěsňuji tyhle myšlenky z hlavy, vycházím z pokoje a psychicky se připravuji na další dlouhý den.